

THƯ VIỆN TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐOÀN KẾT

BÀI GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 1

Năm học: 2022 - 2023

Chủ đề: “*Chào năm mới*”

I. Thời gian giới thiệu: Tháng 1 năm 2023

II. Người giới thiệu: Cộng tác viên 4A4

III. Đối tượng nghe: Bạn đọc

IV. Địa điểm giới thiệu: Cổng thông tin điện tử trường Tiểu học Đoàn Kết

V. Hình thức giới thiệu: Video

VI. Âm nhạc: Hoàng Ngọc Ánh

VII. Viết bài: Lưu Thanh Tâm

VIII. Phụ trách: GV Âu Thanh Thư

IX. Thông tin thư mục: Cuốn Sách “*Tìm mẹ*” - Nguyễn Huy Tưởng; Nguyễn Công Hoan (tranh), H - NXB: Kim Đồng, 2009 - 32tr.; 21x28cm

X. Nội dung: (có đính kèm)

Bài hát: Nhà mình rất vui (Má là đóa hồng dành riêng cho ba – Hạnh phúc ngọt ngào hơn cả sô cô la)

Bạn đọc thân mến!

Hạnh phúc ngọt ngào hơn cả socola là sự mong mỏi của mỗi chúng ta. Nhưng ở đâu đó hạnh phúc thật giản đơn khi có mái nhà, có gạo trắng...

Mời quý thầy cô và các bạn cùng đến với cuốn sách: “Tìm mẹ” do nhà xuất bản Kim Đồng, với khổ 21x28cm bề dày 32 trang để cùng suy ngẫm.

Ngày xưa, ở Tây Nguyên có vợ chồng người thợ săn giỏi. Họ làm việc cật lực từ sáng đến tối, nhưng vẫn nghèo khổ. Mọi thứ kiếm được đều phải nộp hết cho Chúa làng. Nỗi khát khao có một nóc nhà che nắng mưa, có hạt gạo trong nồi để nấu cơm cháy bỏng trong lòng vợ chồng nghèo.

Bởi vậy khi sinh đứa con trai đầu lòng, họ đặt tên cho con là Nhà. Đến khi sinh con gái, họ đặt tên cho con là Gạo.

Once upon a time in Tay Nguyen, there lived aman and his wife who were skilled hunters. They worked as hard as they could from morning till night, but they were still very poor. Whatever they earned they had to offer to the Lord of the Village. Deep in the heart of the poor couple burned the yearning for a roof to cover their heads and for enough rice to fill the pot.

Thus, when their son was born, thay named him House and, when their daughter was born, she was given the name Rice.

Một hôm Nhà và Gạo khóc lịm đi vì đói và rét. Người cha đến lạy Chúa làng:

- *Xin ông rủ lòng thương cho con mang về một nắm lúa.*
- *Từ ngọn lá trên cây đến hòn sỏi dưới đất, cái gì cũng là của tao.Tao cho gì được nấy.Cút đi!*

Chúa làng thúc ngựa đuổi theo đăm người cha rồi hát xuống khe sâu.

One day, House and Rice were sobbing and wailling because of cold and hunger. Their father went to the Lord of the Village and begged him:

“Please have pity on me and allow me a handful of rice.”

“Everything from the leaves on the tree to the gravel under your feet belongs to me. It is in my power to give anything. Clear off!”

The lord of the Village spurred his horse in pursuit of the father an butted him into a deep crevasse.

Xung quanh Chúa làng chọt vang lên tiếng rì rào của rừng cây, tiếng róc rách của suối, chúng đồng thanh nói:

- *Chúa làng giết người! Chúa làng giết người!*

Lúc đó bà mẹ đang ôm hai con ngồi dưới gốc cây cổ thụ, bà bỗng thấy ruột mình quặn đau như bị ai đâm. Lại nghe tiếng rì rì của Rận con trong manh áo:

- Chúa làng đã giết chồng bà rồi, bây giờ đang tìm giết mẹ con bà. Trốn mau đi!...

Subdenly, around the Lord of the Village, the tress started rustling and the stream started babbling in unison:

“The Lord of the Village has committed murder! The Lord of the Village has committed murder!”

At that moment, the mother was holding her two children while sitting at the foot of an old tree. Suddenly, she felt her stomach churn in pain, as though she had been stabbed. And she heard a louse whisper to her from inside her clothes: “The Lord of the Village has murdered your husband and is now searching to kill you and your children. Escape quickly!”

Bà mẹ con chạy đến hang ông lão đá, ông đưa cho người mẹ giỏ gạo đầy rồi chỉ đường cho bà chạy trốn. Tiếng nhạc ngựa của Chúa làng đã vang lên rất gần.

She and the children ran to the cave of the old man of stone. He gave the mother a full basket of rice and showed her the way to escape. The bell of the Lord of the Village’s horse was ringing very close by.

Mẹ con thằng Nhà đi mãi, trèo mãi, lên một đỉnh núi cao ngất, nhìn xuống chỉ toàn mây trắng. Người mẹ nghĩ: “Chắc chúa làng không lên đây để hại mẹ con ta. Nhưng cứ ở mãi đây thì ăn hết gạo của hai con, phải đi kiếm gạo thêm cho các con.”

House and his mother walked on and on, climbing high and higher, until they reached the summit of a tall mountain. Looking down, they could only see white clouds. The mother thought to herself:

“The Lord of the Village will not come up here to harm me and my children. But if we stay up here forever, the children’s rice will run out. I must go and find some more rice for them.”

Bà hát ru cho Nhà và Gạo ngủ say, nhưng bước đi không đành, cứ ứa nước mắt nhìn hai con nhỏ. Rận con bò lên tai bà nói:

- Bà đi tìm gạo cho lũ trẻ mau lên. Dọc đường có gặp Chúa làng thì chạy vào rừng mây. Tôi ở lại đây trông con cho.

Người mẹ gạt nước mắt, cảm ơn Rận con và hối hả lần đường xuống núi.

The mother sang House and Rice into a deep sleep but tears welled in her eyes when she looked at the two small children and she could not bring herself to walk away. The Louse crawled onto her ear and said:

“Go quickly and find some rice for the children. If you meet the Lord of the Village on the road, remember to run into the rattan forest. I will stay here and look after the children for you.”

The mother wiped away her tears, thanked the Louse and hurried off down the mountain.

Bà mới đến lưng chừng núi, đã gặp Chúa làng cưỡi ngựa leo lên. Nhớ lời Rận con dặn, bà chạy rẽ vào rừng mây, vờ cất tiếng gọi to:

- Nhà ơi, Gạo ơi! Nhanh lên kẻo bị Chúa làng bắt!

Mây rẽ thành đường cho người mẹ chạy.

She had descended but half way down the mountain when she ran into the Lord of the Village ascending on his horse. Remembering the Louse's advice, she ran into the rattan forest and pretended to call out loudly:

- House! Rice! Hurry up or the Lord of the Village will catch you.

The rattan parted to form a route for her to secape.

Dây mây chằng chịt, quấn chặt bốn chân ngựa Chúa làng không chạy được. Gai mây đâm chảy máu tay chân, mặt mũi Chúa làng khiến lão đau đơn, phải đứng ngoài bìa rừng, mây giận dữ gào thét. Người mẹ vừa sợ, vừa lo cho con, cố sức chạy thật xa hòng đánh lạc hướng Chúa làng. Bà mãi chạy nên lạc đường lúc nào không biết. Càng lúc càng xa, bà không tìm được đường về...

The tangled fibres of rattan wrapped tightly round the four feet of the horse, trapping the Lord of the Village. The rattan thorns pierced and bloodied his feet, hands and face, causing him great pain. He stood at the edge of the rattan forest howling furiously. The mother, frightened and anxious for her children, ran far off with all her strength, trying to throw the Lord of the Village off her scent. Absorbed in her running, she soon lost her way. The further she went, the more difficult it was to find her way back.

Các bạn học sinh thân mến!

Vợ chồng người thợ săn mong muốn có một nóc nhà, có hạt gạo trong nôi để nấu cơm cho các con bằng sức lao động của mình có chính đáng không?

Cách hành xử của Chúa làng khiến lòng người, cây cối, núi rừng, Rận con phải giận dữ tìm cách che chở cho ba mẹ con.

Bạn đọc thân mến! Cuốn sách giúp mỗi chúng ta nhìn nhận, trân trọng những gì chúng ta đang có. Biết sẻ chia, cảm thông với người khác bằng tình cảm chân thành nhất. Cái thiện sẽ thắng cái ác sẽ luôn hiện hữu trong cuộc sống. Hành trình tìm mẹ của Nhà và Gạo sẽ như thế nào mời quý thầy cô và các bạn cùng tìm đọc cuốn sách "***Tìm mẹ***" mang số đăng kí cá biệt Tr700 được đặt trong tủ sách "Hội nhập" để được rõ hơn.

Cám ơn quý thầy cô cùng các em đã chú ý nghe phần giới thiệu sách của tập thể lớp 4A4 chúng tôi.

Hẹn gặp lại quý thầy cô và các em vào buổi giới thiệu sách lần sau!

NHÂN VIÊN THƯ VIỆN

PHÓ HIỆU TRƯỞNG

Lưu Thanh Tâm

Nguyễn Văn Tuấn